

hogy ezt tőle valaki rossz néven vette volna. Ő egészen bele volt merülve a darabba, mindig s a játszóval mindig együtt sírt és nevetett.»

Gimesy Gizi, színésznő, sz. 1885. ápr. 26-án, Budapesten. Színpadra lépett 1924. júl. 1-én.

Gindl József Agoston (tapolezai), pálosrendi pap, élt Budán, majd Pozsonyban működött, 1773-tól. Színműfordításai: »Házasságszerző prókátor«, (1792.) Bem. 1808. febr. 15-én, Pesten. »Az unokagyermekek«, mulatságos érzékeny játékok 4 végezetekben. Ford. Henszler Károly után, 1793. Ugyenezen évben fordított színművei: »Lelkes hazavédők«. »Unokagyermek, vagyis nem mind kéményseprő az, aki fekete ruhában jár«. »A nemes hazugság«, érzékeny játék 3 felv. 1795-ben két színműfordítása volt: »Cserei Krisztina« és »Béla hadjárata atyja ellen«. (Collina után.) Ez évben megírta eredeti munkáját: »Telemek és Kalypso«, énekes színjáték 2 felv. 1810. júl. 15-én előadták egy újabb fordítását: »Bécsi ruha« címen. (Vj. 4 felv.)

Gino Lujza, énekesnő, a Nemzeti Színház tagja. Az intézetnél 1852. aug. 28-án lépett fel először a »Két Foscari« c. operában, Contarini Lucretia szerepében, amiről ez a kritika tanuskodik: »A közönség első kiléptekor zajos tapssal fogadta a művésznőt, ki már a Nemzeti Színházban tartott olasz előadások alkalmával szerencsés volt megnyerni a közönség tetszését, melyet csakugyan csinos külseje, erős szép hangja, már is elegendő zeneképzettség s további kiképzetésére tehetség s hajlam méltán megérdemlé«. (Pesti Napló, 1852. szept. 2.) 1853. aug. havában megvált a Nemzeti Színháztól.

Giordano (dzsordáno) Umberto, olasz operazeneszerző, sz. 1867. aug. 27. Foggiában. Nálunk is előadott munkái: »André Chémier«, opera 4 képben. Szövegét írta Illica Luigi. Bem. 1897. jan. 30. Magy. Kir. Operaház. »Szibéria«, Opera 4 felv. Szövegét írta Illica Luigi. Bem. 1912. febr. 2. Néppopera. »Fedora«,

opera 4 felv. Sardou után szövegét írta Arturo Colautti. Ford. Várady Sándor. Bem. 1902. máj. 27. Magy. Kir. Operaház.

Giorgi (dzsordzsi) Giuseppe, milánói tenorista. Fellépett a M. Kir. Operában, 1914. febr. 20-án, a »Bohémiélet« Rodolfo szerepében.

Girardi (zsirardi) Alexander, híres osztrák színművész, sz. 1850. szept. 5-én, Grácban, megh. 1918. ápr. 20-án, Bécsben. Atyja kívánságára lakatoságot tanult és csak atyjának 1868-ban bekövetkezett halála után lépett színpadra. Előbb több kisebb vidéki színpadon szerepel komikus szakmában. 1871-ben Salzburgból a bécsi Stampfer-Theaterhez hívták meg, 1874-ben a Theater an der Wien tagja volt; 1893-ban nőül vette Odilon Helén színésznőt, kitől csakhamar elvált. 1894-ben megülte 25 éves művészi jubileumát, amikor Bécs városától megkapta a Salvator-érmét. 1915. szept. 24-én nálunk a Vígszínházban is bemutatkozott, Eysler »Künstlerblut« c. operettjében. »Mein Sohn Leopold« c. életképben az apát játszotta és három egyfelvonásos darabban különböző karaktereket. Nagy sikerrel játszott. 1918-ban szerződtek a Burgszínházhoz, de itt csak egy fél évig ünnepelheték a bécsiek legkiválóbb jellemkomikusokat, mert hirtelen megbetegedvén, meghalt.

Giréth Károly, színész, sz. 1862. szept. 6-án, Sátoraljaujhelyen. Színipályára lépett 1881. ápr. 10-én, Csóka Sándornál. Sok évig volt Krecsányi Ignác budai társulatánál, ahol nagy sikerei voltak. Aztán a Magyar Színházhoz szerződött, ahol évekig működött mint operettkomikus.

Girtsik Xavér Ferenc, német színész, sz. 1760. aug. 24-én, Prágában. 1785-ben Pozsonyban játszik, 1791-ben Pesten találjuk. Megkedvelve a magyar nyelvet, magyar nyelven is játszott, mint ahogy egy régi dokumentum igazolja: »Girtsik úr a Német éneklő Társaságnak egyik érdemes Tagja, a Magyar Nyelvet megkedvelvén, kevés idő alatt nem csak a szóllásnak módjában, de annak értésében is mennyit nyertt légyen, a Nemes Pub-